

Poselství Velké noci narození Božího syna

Hle, přiblížil se čas našeho spasení. Připravte se, jesličky, přichází Pan-
na, aby porodila Syna. Okrášili se a plesej, Betléme, země judská, neboť
z tebe vzejde náš Pán. Slyšte, hory i pahorky a též okolní judské krajiny, že
přichází Kristus, aby pln lásky spasil člověka, jehož stvořil.

**„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má
zalíbení.“**

evangelium podle Lukáše, druhá kapitola, verš čtrnáctý

Pokoj Boží a vše dobré, Vám všem bratři a sestry v Kristu Ježíši, náš Spasi-
tel se dnes narodil. Radujme se!

Na celém světě si lidé i letos budou v nejrůznějších jazycích připomínat slova
vánočního evangelia o narození betlémského dítěte. Od onoho okamžiku už
uplynulo hodně času a přece si tu událost připomínáme s velikým očekáváním
každý rok. Máme k tomu důvod: vždyť i nám se narodil Spasitel, ne vymyšlený
Ježíšek, který plní dětská přání a pokladny obchodních řetězců, ale skutečný
Vysvoboditel z moci zla.

Na tohoto Spasitele, který lidem chodícím v temnotách rozsvítí veliké světlo,
čekaly celé generace. Dávno před tím, než vstoupil do našich dějin, se proroci
starého Izraele těšili tím, že se narodí dítě a s ním přijde pokoj bez konce. To
zvláštní dítě dostane zvláštní jméno, které se nehodí na nikoho z nás: jsme totiž
určení časem, ale on tu není na chvíli, protože v něm přichází věčný Bůh. To je
tajemství tohoto dítěte, které matka Marie položila do jeslí a obvinula plénkami.
Je zcela bezmocné, a přece je Knížetem pokoje. A prorok Micheáš, který přes
sedm století viděl Betlém jako místo jeho narození, o něm říká: „On sám bude
pokoj“. Pokoj, hebrejsky šalom, není jen klid či pohoda, jak po ní touží každý
člověk, zvláště o vánocích. Pokoj je naprostá a dokonalá plnost všeho dobrého,
jak dává jen Bůh. Ten Ježíš narozený v Betlémě je skutečný pokoj pro člověka v
tom nejplnějším smyslu. Mimo něho najdeme jen náhražky a šidítka, toužení a
nálady, které dlouho nevydrží. On je pokoj, který v něm nám nabízí Bůh. A ten
převyšuje, jak to napsal apoštol Pavel, všeliký lidský rozum. Je nepředstavitelný
pro nás, kteří známe svůj neklid, napětí, smutky a úzkosti ze stále přibývajících
úkolů či zdravotních obtíží. A přece ten pokoj v Ježíši Kristu je skutečností, tak
jako je skutečné jeho narození, jeho život, jeho smrt pro nás i jeho vzkříšení,
jímž je prosvětlena každá neděle.

Když se narodil, zaznělo betlémským pastýřům první vánoční kázání v lidské
historii. Tím kazatelem, zvěstovatelem evangelia – radostné zprávy, byl anděl. A
my - třebaže nejsme andělé, máme si toto vzorové kázání opakovat, stále zno-
vu, bez ohledu na to, jaká je poptávka a co je v kurzu. Moderní člověk je ochoten
vyměnit dědu Mráze za Santa Klause či za Ježíška, ale nechce nic slyšet o Spa-
siteli Ježíši; to ho dráždí a provokuje. A přece běda nám, jestli nezazní o váno-
cích andělské kázání: „Nebojte se, neboť narodil se vám dnes Spasitel, Kristus
Pán v městě Davidově.“ Vám nepřipraveným, vychovaným v materialistickém

myšlení, rozvráceným a nejistým, kteří si chcete udělat sváteční náladu, po níž
nebude zítra ani stopy, vám a dnes se narodil Spasitel, kterého tolik potřebujete, i
když si to nechcete přiznat. Bojíte se, že si zadáte, či naletíte, jako už tolikrát?
Nebojte se, protože se vám narodil Spasitel, ne šejdíl či manipulátor se zbožnými
city, ale ten, jenž za vás obětuje sám sebe, aby se naplnilo prorocké slovo: „Lid,
který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo, nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti,
zazáří světlo.“ Pastýři uslyšeli tuto dobrou zprávu v andělském kázání a pak za-
zněla po kázání píseň chvály. Zpívalo ji množství nebeských zástupů a takto chvá-
lili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má
zalíbení.“ Narození Spasitele uvedlo celé nebe do pohybu. Jakoby nám bible chtě-
la říci, že tady jde o záležitost kosmickou, s nepředstavitelným dosahem.
V starozákonní knize Job čteme, že při stvoření Země „prozpěvovaly spolu hvězdy
jitřní a plésali všichni synové Boží“. Andělé tenkrát chválili Boha, který stvořil naši
zem, nyní jej však chválí za to, že této zemi, na níž tolikrát se objevilo naše zlo,
takže jsme ji prosytili slzami a krví, dal Spasitele, jediné východisko z naší slepé
uličky, do níž jsme se dostali svým hříchem. Proto zpívají ono veliké: „Sláva na
výsostech Bohu“.

Celý ten andělský zpěv se často chápe jako krásné vánoční přání: A Bůh má
slávu v nebi a na zemi lidem ať je dán pokoj. A to lidem dobré vůle, tedy lidem
hodným, kteří se snaží dělat druhým radost. Přirozeně, že do této skupiny se
ochotně započítáme, protože o sobě máme většinou vysoké mínění. Ale je to
naštěstí jinak: ten chvalozpěv není přáním, ale ujištěním. Bůh má svou slávu a
nikdo mu ji nemůže vzít. A pokoj už je dán, je tady, stal se skutečností. Dvě tisíci-
letí je mezi námi a kdo tohoto Spasitele přijme vírou do svého srdce, pozná, že
andělé měli pravdu. A ten pokoj, ta skutečná záchrana našeho nepokojného, ten
není jen pro někoho, není to pokoj lidem dobré vůle. Ten vánoční div je v tom, že
je to pokoj nabídnutý všem bez rozdílu. **Amen.**

Luděk Korpa

Modleme se:

Bože, původce všeho života,
v této svaté noci nám zazářil jas tvého božského světla
a my jsme poznali, že tvůj Syn se pro naši spásu stal člověkem
Dej, abychom toto tajemství ve víře pochopili a uchovali
dokud jednou nebudeme patřit na jeho nezahalenou slávu.

Všemohoucí Bože,
dal jsi nám svého jediného Syna,
aby na sebe vzal naši lidskou přirozenost
a rozzářil svět tvým světlem.
Ve své milosti nás přijmi jako své děti
a osvěť nás svým Duchem,
O to tě prosíme skrze Ježíše Krista,
tvého syna a našeho bratra,
který s tebou a s Duchem svatým žije v našem středu nyní a navěky.
Amen.

Milé sestry a milí bratři v Kristu, přejeme Vám klidné prožití předvánoční adventní doby a plnost radosti a pokoje vánočních svátků.

Zveme Vás také srdečně do našich bohoslužebných shromáždění, kde chceme společně s Vámi oslavit narození Božího syna a našeho Spasitele Ježíše z Nazareta.

staršovstvo sboru

Kristus shromažďuje svůj lid

Pořad vánočních bohoslužeb – evangelický kostel Klobouky u Brna

23. prosince 2007 – Čtvrtá neděle adventní

9.30 Klobouky u Brna

24. prosince 2007 – Štědrý den

9.30 Klobouky u Brna

bohoslužby s dětskou vánoční slavností divadelní představení na motivy příběhu o narození Pána Ježíše Krista

25. prosince 2007 – Boží hod vánoční – Narození Páně

9.30 Klobouky u Brna -

bohoslužby se slavením svatě večere Páně

autobus do Klobouk z Brumovic v 9:00 hod. a Morkůvek 9:10

30. prosince 2007 – První neděle po Narození Páně

9.30 Klobouky u Brna

31. prosince – Poslední den občanského roku

18.00 Klobouky u Brna

vzpomínková bohoslužba na zemřelé členy sboru v roce 2007

1. ledna 2008 - Nový rok - První den občanského roku

Ekumenické bohoslužby ve 14.30 hodin v římskokatolickém kostele svatého Vavřince v Kloboukách u Brna společně s Římskokatolickou farností kostela svatého Vavřince v Kloboukách a sborem Církve bratrské v Bohumilicích

6. ledna 2008 – Zjevení Páně

9.30 Klobouky u Brna

25. prosince 2007 v 18.00 vánoční koncert pěveckého sboru Izmael s hostem Stanislavem Hellerem – varhany

evangelický kostel v Kloboukách u Brna

Nemocným a nepohyblivým členům sboru nabízíme konání rodinné bohoslužby.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna
Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz
<http://klobouky.evangelnet.cz>

VÁNOČNÍ LIST

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna

2007 Anno Domini

„Narození Ježíšovo událo se takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve, než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: "Josefe, syne Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů." To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel', to jest přeloženo 'Bůh s námi'".

evangelium podle Matouše, 1. kapitola, verše 18 až 23